

LA NOTA

Butlletí de MUSICAT

número 19

Reportatge:
**Les cooperatives
de músics autèntiques**

Entrevista a Laura Simó
I Fòrum de l'Acadèmia Catalana de la Música
Els Premis 2x4 reconeixen la trajectòria del
grup d'havaneres Bergantí
MUSICAT a la Fira Mediterrània de Manresa

LA NOTA

Butlletí de MUSICAT

número 19

Associació Professional
de Músics de Catalunya

Joaquim Vayreda, 65, entl. D
17001 Girona
Tel. 972 218 689
Fax 972 223 271
info@musicat.cat
www.musicat.cat

Col·labora
fundació sgae

Junta directiva

President Josep Reig
Vicepresident Josep Ramon Prats
Secretari Josep M. Mascarell
Vocals Carles Creixell, Susanna del Saz,
Joan Figueras, Antoni Mas, Albert
Prat i Montserrat Pratdesaba

Gerència

Associació Professional Marga Castañer
Grup de Gestió Anna Franco

Redacció Lluïsa Massó
Maquetació i disseny Iglésies Associats

Dipòsit legal GI-323-2011
Desembre de 2017

Editorial

Un país normal

•••

Josep Reig
President de MUSICAT

No volia parlar de política, però el moment complicat que estem vivint ho fa inevitable.

Les mesures que ha pres l'Estat espanyol per resoldre el conflicte amb el Govern català ens condicionen severament a tots. Les lleis, per desgràcia, no sempre imparteixen justícia. Les lleis haurien de servir per normalitzar les situacions i mai per empitjorar-les, com està passant ara. Per desgràcia, com tantes altres vegades, s'ha optat per buscar culpables en comptes de trobar solucions i així estem.

Sóc plenament conscient que la nostra associació és plural com ho és la societat i que, per tant, hi conviuen tendències polítiques de tota mena. És per això que, com a associació, no volem ni podem posicionar-nos en cap opció política, cosa que, d'altra banda, tampoc no és el nostre objectiu. Però com a entitat que representa una part de la societat, sí que tenim clars una sèrie de valors i principis que, n'estic convençut, compartim amb la majoria dels nostres socis:

Estem totalment en contra de la violència i de la repressió i a favor de la llibertat d'expressió i pensament. Estem en contra de la imposició i a favor del dret a decidir. Estem en contra de l'empresonament de polítics i a favor del diàleg i de la política. Estem en contra de la ignorància i de la mentida i a favor de la cultura i de la veritat. Estem en contra de la injustícia i a favor de la justícia, en contra de la crispació i de

l'enfrontament i a favor del sentit comú i del debat. Estem en contra de l'argument de la força i a favor de la força dels arguments.

Nosaltres continuarem treballant per defensar els interessos dels músics, i de la nostra associació, aplicant aquests principis i valors que haurien de ser normals per a tothom, malgrat les dificultats i entrebancs que es puguin generar.

Per sort, el món sempre canvia i ho seguirà fent. Tant de bo nosaltres també siguem capaços de canviar i convertir-nos en un país normal.

***Us desitjo que,
malgrat les dificultats,
passeu unes bones festes.***

Pren nota ●●●

A partir de l'1 de gener de 2018 els músics que vulguin facturar com autònoms necessitaran el certificat digital

A partir del 1 de gener de 2018, els músics que optin per facturar com autònoms hauran de tenir obligatòriament el **certificat digital**. Per obtenir-lo cal seguir els següents passos:

- 1 Entrar al web www.cert.fnmt.es (Fàbrica Nacional de Moneda y Timbre) i clicar "Obtenir certificat digital". Identificar-te amb nom, cognoms, DNI i un correu electrònic.
- 2 En el correu electrònic que has especificat rebràs el Codi de Sol·licitud del certificat electrònic.
- 3 Amb aquest codi i l'original del DNI hauràs d'anar a la Tresoreria de la Seguretat Social, a la Delegació d'Hisenda, a la Policia o a qualsevol altre organisme oficial autoritzat, per demanar el certificat digital (en molts casos cal demanar cita prèvia).
- 4 Immediatament rebràs el certificat digital al mateix ordinador i explorador amb què vas demanar-lo. L'has de descarregar i seguir els passos per instal·lar-lo.
- 5 Un cop instal·lat, l'has d'enviar a MUSICAT. Pots fer-ho per correu electrònic o bé posar-lo en un llapis de memòria i portar-lo a l'oficina, per tal que el puguem utilitzar per donar-te d'alta d'autònom.

Comprar a Thomann

Si feu una compra a Thomann i doneu l'adreça de MUSICAT com adreça de lliurament, ens heu d'avisar. Sovint arriben paquets a l'oficina sense cap nom ni telèfon de referència. En aquests

casos, ens veiem obligats a retornar-los perquè no podem saber de qui són i tampoc podem preguntar si hem d'acceptar o no el lliurament.

Assegurança d'autònoms

En cas de baixa laboral i partint de la base de la cotització mínima de 2017 (954,55€), un autònom cobraria una prestació de 563,18€ (60% sobre els 954,55€ des del quart al vintè dia de baixa i el 75% a partir del vintè dia fins al trentè). Com que hauria de seguir pagant la cotització d'autònom (285,41€ mensuals), només percebria un ingrés net mensual de 277,77€. MUSICAT ha rebut una proposta d'assegurança, pensada per als socis, que tindria cobertura immediata a partir de la data d'alta de la pòlissa i pagaria al músic un subsidi diari de 30€, amb una franquícia de 7 dies, en cas de malaltia o accident. La prima a pagar seria de 29,66€ mensuals fins a 45 anys, 34,45€ mensuals de 45 a 55 anys i 45€ mensuals de 55 a 65 anys. A més, l'import de la prima desgrava fiscalment. Si hi esteu interessats, poseu-vos en contacte amb nosaltres i us donarem més informació.

Cursos de formació per a socis

El passat mes de novembre, MUSICAT va proposar dos cursos de formació gratuïts als seus socis:

Taller de cant i repertori

A càrrec d'Ingrid Morral, actriu i cantant i Llorenç Fernández, cantant i guitarrista. L'objectiu del curs és proporcionar eines per millorar o contrastar els coneixements tècnics dels alumnes. L'Ingrid i en Llorenç posen al servei dels alumnes la seva experiència en teatre musical, orquestres i estudis de gravació on han tingut ocasió d'interpretar des dels clàssics fins als estils més moderns. El taller s'ha fet els dies 10, 16 i 23 de novembre a la Fundació Valvi de Girona a la qual agraïm un cop més que ens hagi cedit les seves instal·lacions.

Introducció a Cubase

S'ha repetit el curs d'introducció a Cubase, el seqüenciador que permet crear projectes editant arxius MIDI, pistes d'àudio i d'altres informacions associades, impartit per Ultano Gómez, professor de piano, llenguatge musical i harmonia. El curs consta de dues sessions que van tenir lloc els dies 21 i 28 de novembre a MUSICAT.

Abans de l'estiu, us proposarem nous cursos de formació. Ens agradaria rebre els vostres suggeriments o propostes al mail info@musicat.cat.

Recuperar l'IVA de les factures de despeses superiors a 300€

Com ja sabeu, MUSICAT pot desgravar les despeses justificades amb una factura a nom de la cooperativa, per un concepte que tingui relació amb l'exercici de la professió i que correspongui a l'any en curs.

Per algunes d'aquestes despeses l'import no està limitat. És el cas de les factures de prestació de serveis (comissions de mànagers o representants, creacions de pàgines web, campanyes de publicitat, etc.), lloguers, reparacions o compres no imputables com a patrimoni (roba, publicitat, consumibles, etc.). Aquestes factures es podran desgravar sigui quin sigui l'import. A la secció "Preguntes freqüents" del web www.musicat.cat trobareu detallades les despeses que es poden desgravar.

En canvi, les compres de material professional o d'instruments superiors a 300€, no es poden incloure com a despesa en les factures que emeten les cooperatives Músics de Girona i Músics de Catalunya per les actuacions. Segons la Llei de l'Impost Sobre Societats (Llei 27/2014 de 27 de novembre) aquest material es considera bé patrimonial i, per recuperar-ne l'IVA, cal fer un pla d'amortització que varia segons la vida útil que s'atribueix al tipus de material o bé adquirir.

Si heu de fer una compra superior a 300€, poseu-vos en contacte amb nosaltres per mirar de trobar la millor solució.

Declaració de plantilla 2018

A principis d'any, les formacions registrades a MUSICAT tenen l'obligació d'omplir la declaració anual de plantilla (article 8è del Contracte de Gestió). En aquest full es relacionen els components que formaran part del grup en la present temporada. Això permet no haver de llistar el nom dels components cada vegada que es demana una factura.

Trobareu la declaració de plantilla 2018 a la secció "documents" del web www.musicat.cat. Si encara no ho heu fet, us demanem que ens la feu arribar, omplerta i signada per tots els components i pel delegat o representant del grup, el més aviat possible.

I Fòrum de l'Acadèmia Catalana de la Música

●●●

El dia 23 de novembre es va celebrar el Fòrum de l'Acadèmia, la primera activitat de caràcter públic organitzada per l'Acadèmia Catalana de la Música, que es podria considerar un acte fundacional de l'entitat. Segons el seu president, Gerard Quintana, aquest primer Fòrum era necessari perquè el sector de la música és complex, transversal i ampli, i cal unir-lo.

El director de l'ICEC, Xavier Díaz i el diputat de Cultura, Joanjo Puigcorbó, van ser els encarregats d'inaugurar l'acte, que va tenir lloc al Centre Cultural de Dones Francesca Bonnemaison de Barcelona. Puigcorbó va posar en valor la celebració d'aquest fòrum "que dona visibilitat a la feina desenvolupada per l'Acadèmia i juga un paper estratègic per al sector musical del país". En la seva intervenció, va demanar que la música sigui assignatura obligatòria i troncal en els ensenyaments a Catalunya i va reclamar més atenció per als músics. Segons va dir, "un país que maltracta els seus artistes és un país malalt". També va dir que la música ha tingut sempre un paper capdavanter en la revolució cultural a Catalunya.

La primera edició del fòrum va acollir dues sessions de debat. La primera, dedicada a l'educació musical i el seu vincle amb el món laboral, es va iniciar amb una xerrada del director de música de l'Arts Council England,

Imatge de la primera sessió de debat al Fòrum de l'Acadèmia

Intervenció del president de MUSICAT, Josep Reig

Homenatge als músics fundadors de l'Acadèmia Catalana de la Música

Adam Jeanes, sobre el UK National Plan i va comptar amb la participació de responsables de centres d'ensenyament musical a Catalunya. Segons Jeanes, al Regne Unit s'inverteixen 70 milions d'euros anuals en educació musical. Gran part d'aquest finançament va destinats als Music Hubs, que actuen de manera local per garantir que tots els nens del Regne Unit puguin accedir amb les mateixes oportunitats i garanties a l'educació musical. Actualment

compten amb 120 Hubs distribuïts per tot el país. Un cop acabada la conferència, hi va haver un debat moderat pel president de Joventuts Musicals d'Espanya, Miquel Cuenca, en què van intervenir els principals responsables de centres d'ensenyament musical de Catalunya.

La segona sessió de debat va estar dedicada a les polítiques culturals del sector musical en el món local i es va iniciar amb una xerrada a càrrec del periodista musical Xavier Cervantes, amb el títol "La música i el món municipal: mercat, valors culturals i gratuïtat". El debat va estar moderat pel músic, compositor i advocat Eduard Iniesta. Amb aquesta sessió es pretenia realitzar una reflexió conjunta sobre les polítiques municipals a l'entorn de la música al nostre país, confrontant la perspectiva dels municipis amb les opinions de músics professionals, promotors, mànagers i representants artístics. Un dels temes que va suscitar més controvèrsia va ser el de la gratuïtat de la música, ja que el 45% dels concerts que es fan a Catalunya són gratuïts. També es va debatre el fet que el 58% de la despesa pública en cultura procedeixi dels ajuntaments, que són "de facto" els grans promotors de la música del nostre país.

La jornada es va tancar amb un concert, dirigit per Xavi Lloses, que va retre homenatge al moviment musical de l'Ona Laietana i als músics fundadors de l'Acadèmia Catalana de la Música, alguns dels quals van formar part del moviment musical

laietà: Max Sunyer, Eduard Iniesta, Carles Vidal, Manel Camp, Santi Arisa, Pep Picas, Domènec González de la Rubia, Miquel Àngel Pascual, Laura Simó, Toti Soler, Joan Vinyals, Joan Albert Amargós i Francesc Burrull. Tots ells van rebre el guardó de Membres d'Honor de l'Acadèmia.

Assemblea Electoral de l'Acadèmia Catalana de la Música

El matí del mateix dia 23 de novembre, l'Acadèmia va celebrar una assemblea electoral per tal de validar el Consell d'Entitats i designar el nou Consell Acadèmic i la nova Junta Directiva. La Junta anterior, de caràcter transitori, va ser validada a l'assemblea general del 25 de novembre de 2016 en base a la trajectòria personal dels seus membres, amb l'objectiu d'acabar el projecte d'estructuració interna de l'Acadèmia.

Les entitats aplegades en el si de l'Acadèmia són les següents:

Associació Professional de Músics de Catalunya (MUSICAT), Associació de Músics de Jazz i Música Moderna (AMJM), Associació de Músics del Baix Penedès, Associació de Sales de Concerts de Catalunya (ASACC), Associació de Productors i Editors Discogràfics (APECAT), Associació de Representants, Mànagers i Promotors (ARC), Associació Catalana d'Editors Musicals (ACEM),

Un moment de l'actuació de Xarim Aresté

Assemblea electoral de l'Acadèmia Catalana de la Música

Associació Catalana d'Intèrprets de Música Clàssica (ACIMC), Associació d'Escoles de Música (ACEM), Associació Catalana d'Orquestres Professionals (ACOP), Associació Catalana de Compositors (ACC), Associació de Festivals de Jazz (AFEJAZZ), Associació d'Editorials Musicals (AEDEM), Cases de la Música, Federació de Joventuts Musicals de Catalunya, Federació Catalana de Societats Musicals, Federació Catalana d'Entitats Corals (FCEC), Fundació Taller de Músics, Fundació Conservatori del Liceu, Gremi d'Editorials de Músics (GEMC), Mercat de Música Viva de Vic (MMVV), Orquestra Simfònica del Vallès (OSV), Productors Associats de Fonogrames (PAF) i Escoles de Música d'Iniciativa Privada de Catalunya (EMIPAC).

Consell d'Entitats:

Lluís Torrents (President de l'Associació de Sales de Concert de Catalunya, ASACC), Carles Farràs (President de l'Associació Catalana d'Escoles de Música, ACEM), Eva Faustino (Directora gerent de l'Associació de Productors i Editors Fonogràfics i Videogràfics de Catalunya, APECAT), Jordi Gratacós (President de l'Associació Professional de Representants, Promotors i Mánagers de Catalunya (ARC) i Guillem Arnedo (President de l'Associació de Músics de Jazz i Música Moderna de Catalunya (AMJM).

Consell Acadèmic:

Natxo Tarrés, Anna Veiga, Jesús Sahún, Eduard Iniesta, Carmen Zapata, Josep Maria Costa, Jordi Novell, Laura Duran, Eduard Balaguer i Lluís Rodríguez Salvà.

Junta Directiva:

Gerard Quintana Rodeja.....	President
Jordi Gratacós Rigal.....	Vicepresident
Eva Faustino Ribas.....	Secretària
Eduard Balaguer Armengol.....	Tresorer
Jesús Sahún Castet.....	Vocal
Laura Durán Bofarull.....	Vocal
Lluís Rodríguez Salvà.....	Vocal
Josep M. Costa Perarnau.....	Vocal
Lluís Torrents Cruz.....	Vocal
Carles Farràs Vilaginés.....	Vocal
Guillem Arnedo Gaute.....	Vocal

Junta, Consell Acadèmic i Consell d'Entitats

Els Premis 2x4 reconeixen la trajectòria del grup d'havaneres Bergantí

El dia 14 d'octubre es va celebrar al Museu del Suro de Palafrugell el lliurament dels Premis 2x4 que la Fundació Ernest Morató concedeix anualment i que són

la principal referència a l'hora de reconèixer la trajectòria de les persones i institucions que treballen per difondre i dignificar les havaneres.

En aquesta onzena edició el patronat de la Fundació ha acordat concedir un dels premis al grup Berganti, que enguany posa punt i final a una brillant trajectòria de 35 anys damunt dels escenaris. Els seus components actuals, Pere Fort, Pere Margall, Joan Ripoll i Miquel Llorens van recollir el premi i van oferir una petita actuació per cloure l'acte.

La Fundació Ernest Morató també va guardonar l'editora i productora discogràfica Picap, per la difusió que fa de l'havanera a través de l'edició de discos, i el periodista i comunicador Francesc Sánchez Carcassés per la promoció de l'havanera i l'organització de festivals i cantades arreu de Catalunya.

Punt i final als actes de celebració dels 50 anys de la cantada de Calella

•••

La Cantada d'Havaneres de Calella de Palafrugell va iniciar

els actes de celebració dels 50 anys del primer concert el mes d'abril de 2016. Des de llavors i durant més d'un any, s'han fet una cinquantena d'activitats que han servit per celebrar aquesta fita, però també per prestigiar les havaneres, fer-les arribar a nous públics i aprofundir i estendre el seu coneixement documental, gastronòmic o turístic, entre d'altres.

El dia 14 d'octubre es va posar punt i final a la celebració amb la presentació al claustre del Castell de Cap Roig del llibre *I com aquestes, mil!* en què els autors, els periodistes Enric Serra i Lluís Poch, repassen els 50 anys de la cantada d'havaneres de Calella. El títol recull una frase dels antics cantaires per expressar que el repertori era inesgotable. El llibre, molt ben il·lustrat, l'ha editat l'Institut de Promoció Econòmica de Palafrugell.

XVII sopar de Santa Cecília

•••

Com cada any, el dia 22 de novembre MUSICAT va organitzar un sopar a Girona per celebrar la diada de la patrona dels músics. Hi van assistir una cinquantena de persones, entre músics i gent de l'oficina.

Havent sopat, el president Josep Reig va fer un breu discurs en què es va referir a la situació política que està vivint el país, que també té una incidència negativa en el sector musical, un sector que ja ha patit molt amb la crisi econòmica dels últims anys. Per sort, va dir, MUSICAT aguanta perquè funciona de manera autònoma, "com una estructura d'estat", i no necessita subvencions ni recursos externs.

Acte seguit, com ja és tradicional, es va lliurar el premi *Ha donat La Nota*, que enguany s'ha atorgat al grup d'havaneres Bergantí que deixa els escenaris després de 35 anys d'activitat i més de 2.500 actuacions realitzades. Bergantí es va registrar a MUSICAT l'any 1997 i va fer el seu últim concert el mes d'octubre passat.

El CoNCA presenta l'informe anual

Una de les funcions principals del Consell de la Cultura i de les Arts de Catalunya (CoNCA) és l'elaboració de l'informe anual sobre l'estat de la Cultura i de les Arts al nostre país. Enguany, el document *Estat de la cultura i de les arts 05_2017. La cultura, eix de les*

polítiques públiques es va presentar oficialment a l'Ateneu Barcelonès el passat 23 de novembre. A l'informe, el CoNCA reclama la centralitat de la cultura en la configuració de les polítiques públiques i es marca com a prioritats l'Acord Nacional de Cultura, un marc estable per al finançament del sector i l'aprovació de l'Estatut de l'Artista. També constata una davallada de la despesa privada en oci, cultura i espectacles i un estancament de la lleu recuperació detectada en el darrer informe.

El document consta de tres capítols: en el primer es fa una anàlisi de les polítiques culturals a Catalunya, el segon inclou cinc col·laboracions externes que tenen a veure amb la promoció cultural i en el tercer es recullen dades relacionades amb la cultura a Catalunya.

Pel que fa a l'anàlisi de les polítiques culturals a Catalunya, enguany el CoNCA ha volgut recollir el màxim d'opinions convocant un seguit de taules temàtiques i territorials, en què hem participat associacions, creadors, artistes, responsables d'equipaments i diferents agents culturals. El text fa una síntesi dels principals aspectes debatuts en les reunions esmentades, agrupats en vuit apartats on s'indiquen els diferents posicionaments:

- 1 Centralitat de la cultura en les polítiques públiques
- 2 Suport públic a la cultura
- 3 Drets dels treballadors de la cultura
- 4 Educació i cultura
- 5 Internacionalització
- 6 Difusió de la cultura
- 6 Territori
- 8 Equipaments culturals públics d'àmbit nacional

Presentació de l'informe anual del CoNCA a l'Ateneu Barcelonès

El text es clou amb unes recomanacions sorgides d'aquest treball de reflexió col·lectiva, per a cadascun dels vuit apartats esmentats.

El segon capítol de l'informe recull cinc col·laboracions externes: "Personal branding. Artistes, gestió cultural i la seva humanització a través de les eines digitals" (Helena Casas), "Màrqueting i desenvolupament de públics culturals" (Jaume Colomer), "Èxits i mancances de la batalla analògica" (Àlex Gutiérrez), "El web 4.0 en la promoció cultural" (Montserrat Peñarroya) i "Com ser més eficients a l'hora de comunicar amb els nostres públics" (Pepe Zapata).

L'últim apartat recull dades de població, pes econòmic del sector cultural, despesa en cultura, pràctiques culturals, dades sectorials, equipaments i empreses culturals, i dades sobre associacionisme i pràctica amateur.

El document es pot descarregar sencer al web www.conca.gencat.cat.

MUSICAT a la Fira Mediterrània de Manresa

Per tercer any consecutiu,
MUSICAT va tenir un estand a

la Llotja de la Fira Mediterrània de Manresa, que va tenir lloc del 5 al 8 d'octubre. Com cada any, l'estand es va posar a disposició dels socis que fan música tradicional o familiar i que volen aprofitar aquest esdeveniment per promocionar-se.

Enguany la FMM celebrava els vint anys d'existència i va voler dedicar l'edició als músics joves que han d'assegurar la continuïtat d'aquest gènere. El concert *SABA! Joves músics d'arrel* va donar el tret de sortida a quatre dies de cultura popular i músiques d'arrel amb 126 companyies que van oferir 179 funcions. La Llotja Professional de la Fira Mediterrània va acollir diverses trobades d'entitats i associacions, nacionals i internacionals, que van aprofitar el reclam de la Fira per celebrar reunions de treball en xarxa. També es van celebrar *speed datings* i es van programar *showcases*, càpsules artístiques de 30 minuts de durada, que es van succeir els tres dies de la Fira.

De professió, músic

●●●

Recentment, la Societat d'Artistes (AiE) ha posat en marxa un curs, adreçat als seus socis, per posar-los al corrent dels drets i obligacions que comporta l'exercici de la professió de músic. El curs l'imparteix l'expresident i gerent de MUSICAT, Antoni Mas, i el seu company al Consell d'Administració d'AiE, Javier Campillo.

El primer curs es va impartir el passat 31 d'octubre a Sevilla, on s'acaba de posar en marxa la cooperativa Música Gestió, creada a imatge i semblança de MUSICAT, per cobrir la zona d'Andalusia. Hi van assistir trenta músics que van mostrar molt d'interès pels temes tractats, fins al punt de considerar que s'hauria de repetir l'experiència a Granada i a Màlaga per fer arribar la informació a la majoria de músics que treballen a la Comunitat d'Andalusia.

El curs va tenir lloc en un espai ubicat en un antic convent. Tenint en compte la temàtica del curs, i com sia que darrera la mesa s'hi podia reconèixer l'antiga imatge religiosa que mostra la foto, l'Antoni Mas no es va saber estar de comentar, irònicament, que el curs s'hauria d'haver titulat "El Calvari dels músics"...

“

L'entrevista

Laura Simó

Laura Simó (Barcelona, 1957) és una de les cantants més importants del panorama jazzístic del país. La seva versatilitat i la seva riquesa de registres l'han portada a cantar amb tot tipus de formacions, des d'orquestres simfòniques fins a big bands o trios. Ha cantat acompanyada pels millors músics del país i pel seu germà, el baterista David Simó, que sempre ha format part dels seus projectes.

La seva curiositat l'ha portada a explorar altres estils més enllà dels estàndards de jazz. Ha cantat Serrat, Stevie Wonder o temes de trobadors provençals, i ara acaba d'enregistrar el disc *White Pepper*, amb temes dels Beatles. A més de ser una gran cantant, és traductora-intèrpret i parla cinc idiomes. També és consellera de l'Asociación de Artistas, Intèrpretes o Ejecutantes (AIE).

”

Quina formació musical tens?

Vaig fer piano i solfeig amb una professora particular entre els 13 i els 16 anys. Res més.

I com vas entrar en el món de la música?

Jo sempre he cantat, des de petita. Tocava el piano i la guitarra. Cantava i amb la guitarra treia els acords de les cançons d'oïda. Quan tenia quinze anys solia anar a una botiga que hi havia al carrer Calàbria de Barcelona – no sé si encara existeix – que es deia CMB, Centro Musical de Barcelona. Venien instruments i amplificadors. Amb el fill del propietari, en Manel, que era un fenomen tocant i composant, vaig començar a cantar rock simfònic, que és el primer que vaig fer musicalment a la meua vida. M'ho passava bomba i fins i tot vàrem actuar, però no vaig cobrar mai res. Per això no considero que sigui el meu inici professional. El meu germà David, que té deu anys menys que jo, també va començar a agafar la bateria en aquest local.

Després vas estudiar traducció i interpretació

Sí. Els meus pares volien que fes una carrera i vaig estudiar traducció i interpretació a la UAB. Soc traductora-intèrpret de francès, anglès i alemany. Quan vaig acabar els estudis, vaig anar a treballar a una empresa multinacional de Frankfurt per perfeccionar l'alemany. Recordo que la meua dispesera era una jueva brasilenya, membre del Rotary Club. Sempre em sentia cantar i tocar la guitarra i un dia em va convidar a cantar en una de les seves reunions. Vaig cantar davant del Helmut Kohl! Et parlo de l'any 80, quan ell encara no era canceller. Aleshores vaig conèixer un músic, que precisament treballava molt amb un grup de Tarragona, que em va fer cantar alguns temes. Me'ls anava posant a to i els anàvem treballant, fins que un dia em va dir: "tenim un bolo" i jo quasi em desmaio. Però em va agradar l'experiència i a partir d'aquí vaig començar a cantar professionalment.

El fet de parlar diverses llengües t'ajuda a l'hora de cantar?

I tant! Parlar idiomes t'obre les orelles. Per cantar, la pronunciació és molt important. Jo hi

dedico moltes hores. Quan canto un tema, l'escolto moltes vegades, escolto diferents versions, em fixo en l'accent, en la manera de dir les frases... És la meua manera d'estudiar i ho fet així tota la vida.

Podríem dir que la teua carrera com a cantant comença el 1987 amb el teu primer disc, *Bliss*?

Sí, professionalment tot comença aquí. I la del meu germà també, perquè ell també hi participa.

Sempre t'ha acompanyat el teu germà?

Des del principi. Tot i que amb 20 anys el va trucar el Gurruchaga i se'l va emportar a la Mondragón.

Nosaltres ens vam fer als escenaris

S'hi va quedar una bona temporada. Si el meu currículum és llarg, el seu encara ho és molt més. No sé la quantitat de discos que ha arribat a fer. I ell tampoc ha estudiat. Nosaltres ens vam fer als escenaris.

En la teva carrera hi ha persones clau, com el Lucky Guri, el Francesc Burrull o el Tete Montoliu

Jo sempre havia cantat amb el pianista de Bliss i quan vam tancar aquesta etapa em vaig veure perduda. Aleshores vaig conèixer el Lucky Guri. Hi havia un local preciós a Barcelona que es deia Regine's. Hi actuàvem quatre o cinc nits a la setmana. Jo cantava les cançons que sabia en anglès o en francès, perquè amb el pianista de Bliss havíem fet la Costa Brava i tenia un bon repertori. Amb el Lucky vaig començar a aprendre estàndards de jazz, però sobretot cantava pop.

Un dia, el 1988, el Lucky va tenir un accident de cotxe – sense conseqüències greus, afortunadament – i em va dir que truqués el Burrull. Va ser el principi d'una llarga relació. Amb ell també he après molt. També per aquesta època vaig cantar cançons de trobadors provençals amb un quintet de cambra en un espectacle de Jordi Sabatés. Jo no en tenia ni idea, però ells em deien "tu canta, que nosaltres et seguim". Va ser fantàstic.

I després, el Tete Montoliu. El vaig conèixer en un moment dolç de la seva vida, estabilitzat i a punt de casar-se amb la Montse. Vaig estar més de tres anys girant amb ell, amb l'Horacio Fumero i el Peer Wiboris. A vegades venia en Farrás a tocar la trompeta o en Joan Albert el saxo. Ens ho passàvem molt bé. Va ser una llàstima que no arribéssim a gravar un disc.

En una altra ocasió vaig conèixer el Juan Carlos Calderón, que em va dir d'anar a cantar amb la

seva big band a Santander. Vam fer dues cançons sense assajar ni res i va ser brutal. Després vam fer uns quants concerts més.

Jo em sento molt afortunada perquè he tingut la sort de treballar, i seguir treballant, amb grans músics solistes que m'han ensenyat molt. Jo canto el que escolto i tinc la sort d'escoltar coses fantàstiques

Jo em sento molt afortunada perquè he tingut la sort de treballar, i seguir treballant, amb grans músics solistes que m'han ensenyat molt. Jo canto el que escolto i tinc la sort d'escoltar coses fantàstiques.

I amb la Carme Canela, encara seguïu "reunides"?

Amb la Carme som molt amigues. Tot i que diuen que en aquest món la gent s'esgarrapa, la Carme i jo ens vam fer amigues de seguida que ens vam conèixer. Un dia vam dir: perquè no fem alguna

cosa juntes? Temes que ens agradin i que no canti ningú, i que fins i tot es puguin ballar. I així va sortir el projecte *Estamos reunidas*. Amb la Carme Canela hem après molt cantant i escoltant discos juntes. En aquella època no teníem internet. Encara recordo que la Carme va gravar un disc de música brasilenya amb l'Orquestra d'Andorra i va haver de trucar al Brasil perquè li enviessin una lletra. També recordo que per fer el meu primer disc vaig passar un fax al Gino Vannelli demanant permís per cantar temes seus i em va contestar també per fax. Això era el 1996, tampoc fa tant.

Quins atributs diries que ha de tenir un cantant?

És difícil. Per mi, el sentit del ritme és el més important. Escoltar i escoltar les versions de tothom.

Una cançó te l'has de fer teva. Només pots cantar una cançó que t'agrada

La interpretació també és molt important. Saber el que estàs dient i creure't la cançó. Com diu la Canela, "saber-la defensar". Una cançó te l'has de fer teva. Només pots cantar una cançó que t'agrada. Fins i tot quan feïem doblatges de pel·lícules de Disney o Pixar, que n'hem fet molts, ens les creiem.

Es pot aprendre a cantar?

I tant. Mira el que fa en Joan Chamorro. Però mira com ho fa: la seva base és "agafeu aquests discos i de memòria". Treballant es pot aprendre a cantar, però hi ha d'haver una base innata. El ritme s'aprèn.

Se't considera una cantant de jazz, però has cantat estils molt diferents. Amb quin et trobes més còmoda?

Quasi tots els pianistes que m'han acompanyat són pianistes o grups de jazz i jo he après d'ells. La meua base són els estàndards de jazz. Això et dona una gran llibertat per cantar pop, rock o el que vulguis, i també capacitat de transformar. En un concert de pop, el solo del guitarrista o el del saxo serà quasi sempre igual. En un concert nostre, els temes sonaran totalment diferents perquè sempre estem fent coses noves. Si no fos així, ens avorrirem.

També has cantat en tota mena de formats, des de duet fins a simfònica

Sí. L'Albert Guinovart em va proposar fer un espectacle amb l'Orquestra Simfònica del Vallès, amb estàndards de Broadway i temes dels seus musicals. Va ser una experiència brutal. Amb el Guinovart també vaig cantar amb l'Orquestra

Simfònica de Montpellier, el 2007. I he cantat amb el Luis Cobos, que sempre que fa un espectacle es porta una simfònica. Un cop domines l'escenari, és el mateix que cantar amb un trio. Ara bé, la potència que et dona una simfònica o una big band és incomparable.

Què et passa amb Serrat que li has fet dos discos d'homenatge?

Això va ser cosa del Burrull. Tenia un amic que portava l'àmbit cultural de El Corte Inglés de Diagonal, un senyor molt melòman, que havia escoltat algun tema que ja fèiem, i li va suggerir que féssim un disc sencer amb cançons de Serrat. La veritat és que jo he crescut amb Serrat i m'agraden molt les seves lletres. En Burrull li havia fet molts arranjaments i havia sigut el seu pianista. Aleshores vam fer una tria de temes de la mateixa època, des del principi fins als anys 80. El 2007 vam fer el primer disc i el 2010 el

segon. Va ser molt interessant perquè no volíem fer un cover i vam donar molta importància a les lletres. El que fa el Burrull en aquest disc no és un acompanyament, sinó una filigrana constant. L'acompanyament de cada estrofa és diferent, cada paraula té una intenció diferent. El resultat és brutal. Jo no coneixia el Serrat personalment. Recordo que vaig trucar a la seva oficina per demanar permís per cantar els seus temes i em va contestar ell. Em va dir "canta el que vulguis, tu fes". A partir de llavors ens hem anat veient. Amb la Carme Canela vam fer cors per al seu disc dedicat a Miguel Hernández, *Hijo de la luz y de la sombra*.

I el projecte amb Pedro Ruy Blas?

Això és fort, sí. Amb la Carme Canela sempre dèiem que ens agradaria cantar amb un home. Al país és difícil trobar homes que cantin, que tinguin pes específic. Veus que et remetin a Frank Sinatra o a Jamie Cullum. Vam tenir en Nino Bravo i prou. A mi m'agradava Pedro Ruy-Blas. No el coneixia personalment, però vaig anar-lo a trobar a Madrid i li vaig dir que m'agradaria fer alguna cosa amb ell. En principi la idea era fer un trio, amb Francesc Capella, Guillermo Prats i el meu germà. Al final la cosa es va anar embolicant i vam acabar sent un equip de 40 persones: 33 músics a l'escenari, amb l'Amargós al capdavant, 11 arranjadors i tot l'equip tècnic. Vam actuar a Madrid, Barcelona i Nova York i d'aquí en va sortir un CD-DVD. Després va començar la crisi, era l'any 2009, i bellugar tanta gent era molt costós. El projecte no va tenir continuïtat, però amb el Pedro Ruy-Blas hem fet altres coses.

Amb l'Stefano Palatchi també vas fer una col·laboració

Ara fa tres anys, l'Stefano va venir a casa meua a prendre classes de jazz, que li agrada moltíssim. Era molt graciós perquè portava un cassette als assajos. Se'ns va ocórrer que podíem fer junts alguna actuació i vam preparar un repertori amb un nom molt operístic, combinant els nostres: PalatchiSimo. Llàstima que ell té molts compromisos i només vam poder fer algunes actuacions. Per ell el jazz és un divertimento, el seu món és l'òpera. Una persona encantadora.

En total, quants discos has enregistrat?

Estrictament meus són *Bliss*, *Laura Simó Sextet*, *My Favourite Things*, *Sensa Fine*, els dos del Serrat, *Straight Ahead*, *Sueño Inmaterial*, *Afterglow* i l'últim és *White Pepper*.

Ara esteu presentant *Afterglow*

Amb el Francesc Capella, el Guillermo Prats i el David Simó fa trenta anys que treballem junts. Mai havíem fet un disc a trio i ens venia molt de gust. Hem triat cançons que ens agraden a tots quatre. En el directe hem afegit en Guim Garcia Balasch. La setmana passada vam fer un concert molt maco a París. Amb aquests musicassos al darrere, que tenen una musicalitat i un ritme increïbles, jo estic súper tranquil·la. Ens ho passem molt bé. Aquesta sensació d'estar tots junts m'encanta.

L'any passat en Nito Figueras et va proposar cantar Beatles i et vas deixar convèncer

Amb el Nito ens coneixíem, però jo no sabia ben bé què feia musicalment. La primera foto que ens vam fer junts va ser a MUSICAT el febrer de 2015, quan vaig venir a Girona per un seminari d'AIE. Va ser la primera vegada que em va parlar de fer un projecte junts. Vam quedar per parlar el juny de l'any passat i em va proposar fer temes de Beatles. Jo no he sigut mai una fan de Beatles. Vaig passar d'escoltar Serrat i big bands, a escoltar Frank Zappa i rock simfònic. Als setze anys els Beatles em semblaven una tonteria. Però en Nito em va deixar sentir dos arranjaments

que em van agradar molt. Vam fer l'equip, amb en Jordi Franco al baix elèctric i contrabaix elèctric, en Guim Garcia Balasch als saxos i la flauta, i en David Simó a la bateria. Ha sortit un disc impressionant. Estic molt contenta del resultat. M'ho he passat molt bé i he descobert els Beatles, en una època molt especial en què ells també van canviar la manera de fer. El disc és un homenatge als 50 anys de la publicació de *Sargent Pepper's* (1967) i del *White Album* (1968).

Quins projectes tens en un futur immediat?

Sobretot, tirar endavant el *White Pepper*. Vaig fent concerts amb *Afterglow*, que ja funciona sol, i també cantaré a Terrassa en un concert de Jaume Sabatés, que em fa molta il·lusió perquè els convidats som el Toti Soler, el Carles Benavent i jo. Cantaré dos o tres temes de trobadors provençals.

A tu no t'ha faltat mai feina

Me l'he buscada. Quasi sempre he sigut el meu propi mànager. Faig arribar els projectes als ajuntaments i als mitjans de comunicació i van

sortint actuacions. Sempre ho he fet així. En canvi, per aquest últim disc, el *White Pepper*, tenim una discogràfica amb gent jove i molt activa al davant que s'encarrega de la promoció. Quan van sentir el disc, un d'ells li va dir a en Nito "això s'assembla al *Rock Swings* de Paul Anka". I jo vaig pensar: no sé

si ho diu pels arranjaments o per l'edat.

A més de cantar, ets consellera d'AIE

Jo tinc molta feina a AIE. Soc consellera i estic en dues comissions. A més, estic treballant al despatx de Barcelona perquè hi ha molta feina administrativa i no donen a l'abast. Pensa que tenen 25.000 socis. Fan una feina impressionant. És per treure's el barret, començant per la gent del despatx i acabant per Luis Cobos, que n'és el president. Hi ha un equip de juristes i economistes que estan fent una gran tasca, molt necessària. Res a veure amb SGAE. A mi em suposa una feina dintre de la meua professió, que em permet entendre coses a nivell jurídic com, per exemple, les aliances i convenis que tenim amb les associacions de tot el món, com funciona el repartiment de drets i moltes altres coses. M'interessa molt i intento rendir el màxim. Ja que hi soc, que m'aprofitin.

Què en penses de concursos com La Voz?

Que és patètic. I quan veig la Voz Kids és per anar a un jutjat a posar una denúncia. Però és que el país està en una deriva total i els valors que s'estan inculcant a la gent són tan minsos i patètics que d'això no en pot sortir res de bo. Vaig mirar la primera edició d'OT, quan va guanyar la Rosa de España. És com una burla a tota la professió. No voldria que se'm malinterpretés. Tothom té dret a cantar i n'hi ha que no ho fan malament. Però fer-ne la teua professió és una altra cosa. Calen moltes hores d'estudi i d'assajos. Als països nòrdics, als professors se'ls respecta i als músics també. Al senyor Francesc Burrull o al senyor Joan Albert Amargós, se'ls hauria de respectar pel carrer. Però aquí el respecte no existeix, ni la integritat, ni el

sentit de la responsabilitat, ni la ètica. Tot això s'ha perdut. Ara les icones d'aquest país són els que la fan o la diuen més grossa i els més corruptes.

Com veus la dona en el món de la música?

El nostre gremi és un reflex de la societat. Hi ha moltes dones que, fent la mateixa feina, guanyen menys que els homes. El món de la música ja és força precari, si hi afegeixes el fet de ser dona, encara és més difícil sortir-se'n. En canvi, hi ha més cantants dones que homes.

No t'ha temptat mai la *chanson* francesa?

Al juny he de fer un concert amb uns francesos per cantar temes de Barbara. M'agrada la música francesa i he sigut molt fan de Gilbert Bécaud, però m'agrada més la italiana. De totes maneres, aquí ens han envaït els angloamericans i ara els reggaetons. Fa poc, per la Mercè, vam fer un concert davant de la Catedral de Barcelona amb vint grups de jazz. Hi érem tots: l'Albert Bover, el Raynald Colom, el Martí Serra, la Giulia Valle, el Marco Mezquida, el Félix Rossy, el Gorka Benítez, el David Mengual, l'Agustí Fernández, la Carme Canela, l'Elisabeth Raspall, l'Ismael Dueñas, l'Andrea Motis, el Joan Chamorro... tots. El meu germà, que és molt de la broma, va dir: "si posen una bomba aquí només quedarà el reggaeton".

Mirant enrere, canviaries alguna cosa de les que has fet?

No. Jo crec que he après de tots els errors que he comès. No m'arrepenteixo de res del que he fet. Al contrari, m'ha servit per arribar al soc.

T'agradaria fer alguna cosa que no hagis fet?

Sí. M'agradaria cantar amb el Michael MacDonald, el cantant dels Dubble Brothers. M'encantaria poder-li dir que vingui a Barcelona – que no ha vingut mai – i muntar alguna cosa amb ell. Clar que m'hauria d'afanyar perquè ell ja comença a ser gran i jo també. Amb ell, o amb el Gino Vannelli, o amb el Peter Gabriel, que m'encanta. També m'agraden molt el Bruno Mars, l'Alejandro Sanz i el Jamie Cullum. M'agradaria cantar amb tots ells.

Lluïsa Massó

Les cooperatives de músics autèntiques

Últimament, s'han multiplicat les empreses i "cooperatives" que es dediquen a la facturació d'activitats artístiques i que també ofereixen als seus usuaris el servei d'alta a la seguretat social. Les irregularitats en què incorren moltes d'aquestes empreses han suscitat inspeccions per part de l'administració que, en alguns casos, ha arribat a decretar-ne la dissolució o la desqualificació. Fins i tot, la Inspecció de Treball ha començat a reclamar quotes endarrerides d'autònom als clients d'algunes d'aquestes empreses, cosa que ha generat una certa alarma en el sector. D'altra banda, algunes organitzacions de músics, sense tenir la informació necessària, s'han dedicat a posar al mateix nivell totes les cooperatives, cosa que ha contribuït a generar més confusió i sensació d'inseguretat.

Per aquest motiu, ens ha semblat adient dedicar el reportatge d'aquesta edició de La Nota a explicar com i per què es van constituir les cooperatives del grup MUSICAT i posteriorment les que segueixen aquest mateix model (Mus XXI a Madrid i Música Gestión a Andalusia), quina funció desenvolupen i quines són les nombroses i evidents diferències que ens permeten qualificar-les d'autèntiques.

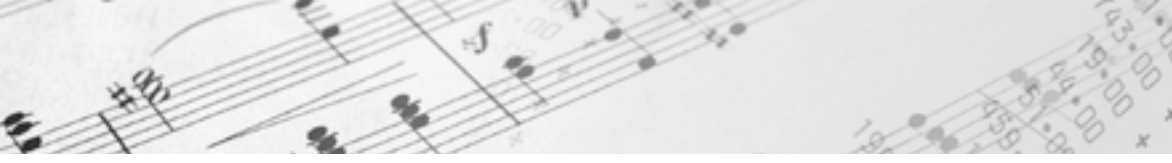
L'origen

L'any 1995, es van crear a Catalunya les cooperatives de músics que formen el **Grup de Gestió Musicat**. El 2007, seguint el mateix model, es van posar en marxa a Madrid les cooperatives del **Grupo Mus XXI**. Finalment, aquest 2017 han començat a operar les cooperatives **Música Gestión** a Andalusia.

En tots tres casos, **les cooperatives es van crear per iniciativa dels propis músics**, amb la intenció de regularitzar la seva situació laboral davant l'incumpliment reiterat – ja sigui per ignorància, per la complexitat del sistema o bé per mala fe contractual – de la normativa vigent per part dels organitzadors d'espectacles públics.

Evolució i resultats

L'eficàcia d'aquesta iniciativa ha quedat palesa a partir del considerable augment de les altes de músics a la Seguretat Social en aquelles demarcacions on les cooperatives presten els seus serveis i del consegüent aflorament de bases de cotització i ingressos de quotes a la Seguretat Social. En els quadres annexos podeu

veure l'evolució, any per any, de: (I) nombre total de socis d'aquestes cooperatives; (II) nombre total d'altres a la Seguretat Social; (III) bases de cotització totals afluades i cotitzades; i (IV) quotes totals ingressades a la Seguretat Social.

Així mateix, resulta evident el creixement de les aportacions fiscals de músics i artistes a través de l'IRPF, ja sigui via retencions a compte o bé a través de declaració de les bases de cotització com a rendiment del treball en les declaracions anuals de l'IRPF. En el quadre annex podeu veure l'evolució any per any de l'import total de retencions a compte de l'IRPF practicades i ingressades per aquestes cooperatives i també de l'IVA facturat per les cooperatives als organitzadors dels espectacles.

Les pàgines web de facturació i les diferències amb les autèntiques cooperatives de músics

A partir de l'espectacular evolució de les cooperatives de músics, pel que fa al nombre de socis i al volum de facturació, han aparegut una sèrie de societats limitades, falses cooperatives i d'altres formes empresarials, que actuen essencialment a través de pàgines web, i que es dediquen a facturar no només actuacions musicals, sinó també qualsevol tipus d'activitats ja siguin o no artístiques.

No obstant, la naturalesa, filosofia i funcionament d'aquestes societats no tenen res a veure amb el model de les cooperatives de músics. Aquests són els principals factors diferencials:

- 1** Les cooperatives de músics són entitats creades pels mateixos músics.
- 2** Són entitats regides i administrades sota control dels seus socis (els mateixos músics) que, d'acord amb el que estableixen els estatuts, tenen, entre d'altres, la potestat de renovar els càrrecs del Consell Rector a través dels processos electorals previstos.
- 3** Operen únicament amb els músics que

figuren d'alta com a socis i estan al corrent de pagament de les quotes corresponents. A més, aquests han de complir rigorosament amb el règim estatutari i subscriure el Contracte de Gestió que regula la seva relació amb la cooperativa.

- 4** Facturen exclusivament actuacions artístiques de músics (i no qualsevol tipus d'activitat en qualsevol sector).
- 5** Contracten directament amb els organitzadors dels espectacles públics, als quals facturen els serveis prestats pels músics socis.
- 6** Donen d'alta els músics i cotitzen en el Règim General, Règim Especial Integrat d'Artistes de la Seguretat Social, per cadascuna de les actuacions facturades (cotitzant per actuació, és a dir, per jornades completes), excepte els músics-socis de les Cooperatives de Treball Associat, que figuren d'alta en el Règim Especial d'Autònoms.
- 7** A més de facturar i cobrar les actuacions artístiques contractades a través de les cooperatives, ofereixen altres serveis als seus afiliats, com ara assessoria laboral, fiscal i jurídica, prevenció de riscos laborals, assegurança individual d'accidents, cobertura de responsabilitat civil, entre d'altres.
- 8** Donen d'alta els músics i artistes abans de l'inici de les actuacions.
- 9** Actuen com interlocutors i representen els músics-socis davant dels diferents organismes oficials i altres institucions públiques i privades.
- 10** Contràriament, les entitats privades que han adoptat – i adaptat matusserament – el sistema de les cooperatives de músics com a model de negoci, no tenen cap tipus de vinculació amb els músics o artistes que utilitzen els seus serveis. Algunes actuen simplement com empreses de treball temporal, al marge de la llicència corresponent. D'altres donen d'alta els músics en el Règim General de la Seguretat Social, com si es tractés de treballadors a temps parcial, arribant fins i tot a cotitzar per hores. En molts casos, donen d'alta "a posteriori", inclús agrupant en un període curt d'alta i cotització els treballs realitzats durant dies o mesos. També n'hi ha que facturen les actuacions com si els músics

fossin autònoms, tot i no estar al corrent de pagament de les quotes corresponents. I, en general, no ofereixen cap tipus de servei als usuaris, a qui tracten simplement com a clients ocasionals.

11 A més de les citades irregularitats administratives, aquestes entitats estarien incorrent en una competència deslleial amb les autèntiques cooperatives de músics, donat que l'import de les cotitzacions per hores de feina en el Règim General és força inferior al que correspon a les altes per actuació en el Règim General, Règim Especial Integrat d'Artistes. I això sense esmentar les que consideren els músics com a falsos autònoms. Aquest desfasament en les cotitzacions els permet oferir als usuaris uns costos de facturació inferiors als de les autèntiques cooperatives de músics, malgrat que la comissió que cobren pels seus serveis dobla o triplica la que apliquen aquestes.

No cal dir que aquestes pràctiques representen un frau a la Seguretat Social i una estafa als usuaris els quals, a més de quedar al marge de les cobertures socials que els corresponen, poden acabar sent responsables de la mala gestió.

Davant d'aquestes irregularitats, l'Administració ha iniciat un procés de vigilància d'aquestes societats mal anomenades "cooperatives de facturació", a partir d'una denúncia de la Federació Nacional de Treballadors Autònoms (ATA). Una iniciativa ben rebuda per les cooperatives de músics perquè reforça la seva lluita contra la competència deslleial que representen les falses cooperatives i protegeix els músics de les males pràctiques que se'n deriven.

Finalment, s'ha de reconèixer que les cooperatives representen una solució d'emergència i que caldria disposar d'una normativa que els organitzadors d'espectacles públics estessin disposats a complir. Però fins que això no passi – i sembla que va per llarg – les preguntes són les següents:

Partint de la base que abans de l'existència de les cooperatives de músics, l'incompliment de la normativa era general, què hauria passat amb els milers i milers d'altes i cotitzacions de músics a la Seguretat Social que aquestes cooperatives han fet des de l'any 1995 fins a l'actualitat?; què hauria passat amb les bases de cotització declarades per les cooperatives des d'aleshores?; què hauria passat amb els rendiments de treball declarats i subjectes a tributació a l'IRPF?; què hauria passat amb l'IVA repercutit per les cooperatives als organitzadors d'espectacles?.

Tot plegat demostra que les cooperatives de músics han fet una gran contribució a la regularització del sector i a la cobertura dels músics. I és per això que mereixen la seva confiança i el seu respecte.

Antoni Mas, músic, compositor i fundador de MUSICAT
Javier Andrade, assessor jurídic d'AIE

Grup de Gestió MUSICAT

ANNEX 1 / SEGURETAT SOCIAL

	2012	2013	2014	2015	2016	
Cens de MUSICAT	3.446 Socis	3.315 Socis	3.221 Socis	3.249 Socis	3.078 Socis	
	Any	Coop. Serveis Músics de Girona	Coop. Serveis Músics de Catalunya	Associació Cultural Dos Per Quatre		
	2012	20.294 altes	472 altes al R.E.T.A.	2.338 altes		
	2013	20.737 altes	372 altes al R.E.T.A.	3.018 altes		
	2014	32.246 altes	380 altes al R.E.T.A.	9.267 altes		
	2015	36.592 altes	364 altes al R.E.T.A.	12.009 altes		
	2016	41.700 altes	362 altes al R.E.T.A.	15.526 altes		
Altes a la Seguretat Social	TOTAL	151.569 altes	1.950 altes al R.E.T.A.	42.158 altes		
	2012	2013	2014	2015	2016	
Bases de cotització	2.112.286,72 €	2.055.661,27 €	2.271.005,90 €	2.488.166,49 €	2.460.136,68 €	
	2012	2013	2014	2015	2016	TOTAL
Quotes ingressades a la Seguretat Social	809.861,10 €	794.190,95 €	878.934,10 €	959.443,21 €	949.320,52 €	4.391.749,80 €

ANNEX 2 / FISCALITAT

	Any	Coop. Serveis Músics de Girona	Coop. Serveis Músics de Catalunya	Associació Cultural Dos Per Quatre	TOTAL
	2012	124.717,56 €	124.717,56 €	58.957,07 €	463.873,80 €
	2013	133.060,78 €	133.060,78 €	71.189,88 €	442.115,86 €
	2014	133.418,27 €	133.418,27 €	95.009,90 €	478.032,89 €
	2015	155.090,94 €	155.090,94 €	116.454,96 €	539.410,49 €
	2016	140.030,95 €	140.030,95 €	126.549,46 €	556.558,71 €
Retencions a compte de l'IRPF	TOTAL	686.318,50 €	686.318,50 €	468.161,27 €	2.479.991,75 €
	Any	IVA repercutit	IVA repercutit	IVA pagat	
	2012	1.250.610,05 €	318.574,73 €	932.035,32 €	
	2013	1.345.890,98 €	348.459,42 €	997.431,56 €	
	2014	1.470.012,22 €	397.029,74 €	1.072.982,48 €	
	2015	1.632.024,10 €	464.586,49 €	1.167.437,61 €	
	2016	1.575.590,05 €	464.312,60 €	1.111.277,45 €	
Evolució IVA Cooperativa de Serveis Músics de Girona	TOTAL	7.274.127,40 €	1.992.962,98 €	5.281.164,42 €	
	Any	IVA repercutit	IVA repercutit	IVA pagat	
	2012	833.101,33 €	171.356,10 €	661.745,23 €	
	2013	780.046,76 €	201.663,94 €	578.382,82 €	
	2014	826.156,66 €	213.045,17 €	613.111,49 €	
	2015	848.601,76 €	220.751,05 €	627.850,71 €	
	2016	931.502,69 €	229.397,27 €	702.105,42 €	
Evolució IVA Cooperativa de Treball Associat Músics de Catalunya	TOTAL	4.219.409,20 €	1.036.213,53 €	3.183.195,67 €	

Han donat la nota ●●●

Joan Magrané Figuera

●●●

Ha escrit, amb una prosa bella i entenedora, una *Antologia sentimental de la música catalana* que consta de sis articles: *L'Adagietto d'Enric Morera*; *Joaquim Serra o com fer moderna la tradició*; *Manuel Blancafort o l'expressió íntima*; *Juli Garreta, tota la mar dins d'una rellogeria*; *Eduard Toldrà, un giravolt només i adéu-siau i recentment Frederic Mompou, un silenci ple de música*. Els podeu trobar publicats al diari digital www.elnacional.cat.

Joan Magrané (Reus, 1988) és un dels grans talents emergents del panorama europeu de la música clàssica. L'any 2014 va rebre el premi Reina Sofia de composició musical –el més prestigiós de l'estat espanyol– i recentment ha estrenat *Fragments d'Ausiàs March i Marines i Boscatges*

a la Philharmonie de París. Des del mes de maig passat és el president de Joventuts Musicals de Catalunya.

Sunset Jazz Club

●●●

Ha estat guardonat amb el **Premi a l'Impuls de la Música en Viu**, atorgat per l'Associació de Músics de Jazz i Música Moderna (AMJM), que es va lliurar el dia 11 de desembre al Pipa Club de Barcelona. Des de l'any 2001, el Sunset manté una programació estable, oferint un mínim de quatre concerts setmanals durant tot l'any. Situat al barri vell de Girona, entre les seves parets carregades d'història s'hi han celebrat més de dos mil concerts. El Sunset ha portat a la ciutat grans figures del jazz nacional i internacional, però també ha acollit els músics locals que s'hi troben com a casa seva. A més de concerts, s'hi fan jam sessions, s'hi donen classes magistrals, serveix de sala d'assaig i d'enregistrament i s'hi fan audicions comentades i projeccions. Un premi molt merescut que s'afegeix al Premi Enderrock a la millor sala de concerts de Catalunya que li han atorgat en sis ocasions.

Han donat la nota ●●●

Víctor Branch

Va ser un dels 24 escollits per passar a la ronda dels directes de la popular concurs

televisiu "La Voz". Nascut a Barcelona, Víctor Branch resideix des dels 5 anys a les comarques gironines i ha anat forjant una sòlida trajectòria musical. Format a l'Escola de Música de Torroella de Montgrí i al Conservatori de Girona, va començar com a cantant de l'orquestra Costa Brava. L'any passat va treure el seu primer treball, *Introspective* (Visceral Records), un disc amb clares influències de soul i funky que ha portat a diferents escenaris de tot Catalunya.

Santi Arisa

Amb motiu dels seus 70 anys, el dia 22 d'octubre va presentar al Teatre Kursaal de Manresa el '1r Testament vital', per celebrar tota una vida dedicada a la música, a l'espectacle i a la bateria. Aquest instrument ha estat una part molt important de la seva vida i és per això que n'ha volgut deixar constància en forma de testament vital, acompanyat per l'Original Jazz Orquestra del Taller de Músics i amb la col·laboració especial del seu fill Dan Arisa.

El projecte parteix de la seva trajectòria musical i també homenatja els grans músics amb qui ha col·laborat i els grups i formacions que ell mateix

ha fundat o amb els qui ha participat d'una manera intensa. És el cas de Fusioon, Manel Camp, Jordi Sabatés, Francesc Burrull, Big Band Barcelona, Coblamporània, Pegasus, Tribu i Lakatans. Sense oblidar arranjadors i companys de treball com Quico Janer, Xavier Roger, Ernest Manchon i músics que l'han acompanyat al llarg de la vida.

Antoni Mas i Bou

Enguany ha estat guardonat amb la *Medalla al Mèrit Musical*, un dels reconeixements que atorga la comissió Capital de la Sardana després de recopilar, proposar i analitzar les diverses propostes presentades. Els premis es van lliurar el passat 3 de novembre en el decurs d'un acte celebrat al Teatre Jardí de Figueres, ciutat que ha sigut Capital de la Sardana aquest 2017. La

comissió va guardonar el mestre Antoni Mas "per la seva activitat com a instrumentista, director, compositor de sardanes i de diversos gèneres musicals i lletrista.

Va ser l'impulsor i fundador de la cobla Marina i va dignificar la professió de músic des del Sindicat de Músics de Catalunya MUSICAT".

La nota trista ●●●

> Roger Blàvia

(Barcelona, 1963)

Va morir el passat 3 de novembre en no poder superar un trasplantament de fetge. Només tenia 54 anys. Era un dels grans bateries i percussionistes del país, un d'aquells músics considerats imprescindibles tant per la seva vàlua artística com humana, molt estimat i respectat entre el col·lectiu de músics. Una gran pèrdua.

Roger Blàvia va començar a treballar en projectes de jazz i flamenc a finals dels 70. Va viure uns anys a Suïssa i va tornar a Barcelona a mitjans dels 90. Ha acompanyat Joan Manuel Serrat, Carles Benavent, Miguel Poveda, Maria del Mar Bonet, Raynald Colom, Duquende i Auserón, entre molts d'altres. Un dels seus últims projectes, sens dubte el més personal, va ser *Rhythm Complicity*, juntament amb Eduardo 'Dudu' Penz (baix), Jordi Bonell (guitarra) i Raynald Colom (trompeta i teclats), on va aplegar tot el bagatge rítmic acumulat durant dècades de feina impecable.

> Carles Santos

(Vinaròs, 1940)

Pianista, compositor i artista multidisciplinar, Carles Santos va morir el passat 7 de desembre a l'edat de 77 anys, després d'una llarga malaltia. Artista genial i inclassificable, el 1999 va ser distingit amb la Creu de Sant Jordi de la Generalitat de Catalunya. El 2007 va rebre la Medalla de Oro del Círculo de Bellas Artes i el 2008 el Premio Nacional de Música. També va rebre diferents premis MAX d'arts escèniques i la Medalla de la Universitat de València, entre molts altres reconeixements.

Format al Conservatori del Liceu de Barcelona, i més tard a París i a Suïssa, comença la seva carrera com intèrpret de piano, fins que el 1961 coneix Joan Brossa que li encarrega la música per a *Concert irregular*, per commemorar el 75è aniversari de Joan Miró. Des de llavors inicia un camí interdisciplinar que ja no abandonarà. El 1968 marxa a Nova York becat per la Fundació March i allà coneix artistes d'avantguarda com John Cage. Quan torna, dirigeix el Grup Instrumental Català fundat per Mestres Quadreny i coneix Pere Portabella amb qui comença a treballar en cinema com a compositor, intèrpret, guionista i realitzador. També va col·laborar amb pintors com Tàpies, Guinovart o Miró. L'any 1992 comença la fanfàrria inaugural dels Jocs Olímpics de Barcelona. Les seves obres teatrals i les òperes que va compondre li van permetre portar la transgressió musical al camp de la plàstica. Les mostres de dol per la seva mort des del món de la música, el teatre i les arts contrasten amb el silenci de la Generalitat de Catalunya intervinguda, que no ha estat capaç de posar una esquela en els diaris tal i com marca el protocol.

El transport aeri d'instruments musicals. Instruccions per a la reclamació en cas de pèrdua, retard o deteriorament

Fins fa pocs anys, quan els músics volien facturar els seus instruments o embarcar-los a l'avió, s'enfrontaven a reaccions totalment imprevisibles i arbitràries per part de les companyies aèries.

Per sort, tot això es va regular el 5 de febrer de 2014 a través d'una resolució legislativa del Parlament Europeu que facilita el transport d'instruments musicals a la cabina de l'avió, sempre que aquests instruments puguin guardar-se de forma segura al compartiment de la cabina o sota el seient del passatger. La mateixa resolució estableix que, quan això no sigui possible degut a la seva mida, s'hauran de transportar en condicions adequades en el compartiment de càrrega de l'aeronau. La normativa també ens dona l'opció de comprar un segon seient, però en aquest cas la companyia ens podria exigir el pagament d'una segona tarifa.

D'aquesta manera els músics guanyaven la batalla a les companyies aèries, ja que Brussel·les dictaminava que els instruments musicals havien de ser considerats equipatge de mà en vols europeus.

Un cop dit això, hem de saber que, actualment, **en cas de pèrdua, deteriorament o retard de l'equipatge, la companyia aèria serà responsable fins a la quantitat de 1.300€** (aproximadament) i el límit de compensació s'aplicarà per passatger i no per peça d'equipatge facturat, llevat que la companyia i el passatger hagin acordat un límit més elevat mitjançant una declaració especial d'interès.

Per altra banda, hem de tenir en compte que la companyia aèria no serà responsable quan el deteriorament o la pèrdua hagin estat causats per una qualitat o un defecte propis de l'equipatge. En cas de retard de l'equipatge, la companyia aèria tampoc serà responsable quan hagi pres totes les mesures raonables per evitar el dany derivat del retard de l'equipatge o li hagi estat impossible prendre-les. En el cas de l'equipatge de mà, inclosos els efectes personals, la companyia aèria només serà responsable dels danys causats per culpa seva.

En cas de deteriorament, retard, pèrdua o destrucció del seu equipatge, el passatger haurà de remetre per escrit la seva reclamació a la companyia aèria com més aviat millor. **El termini de reclamació serà de 7 dies en cas d'equipatge deteriorat i de 20 dies en cas d'equipatge retardat**, en ambdós casos a partir de la data en què l'equipatge es va posar a disposició del passatger. Per facilitar el compliment d'aquests terminis, la companyia aèria ha d'oferir als passatgers la possibilitat d'omplir un formulari de reclamació a l'aeroport, que és molt important demanar *in situ* per deixar-ne constància, ja que no emplenar el comunicat d'irregularitat de l'equipatge a l'acte permet a l'aerolínia presumir que es va lliurar en perfecte estat.

Per demanar qualsevol indemnització, l'usuari ha de poder demostrar la pèrdua econòmica que ha suposat el retard de l'equipatge (despeses que s'ha vist obligat a fer, com per exemple comprar coses que necessitava urgentment i que eren a la seva maleta) o la seva pèrdua (es pot provar el valor de les pertinences amb factures, tiquets de compra, etc.) o deteriorament (a través de fotos que verifiquin el seu estat anterior al vol).

En tot cas, donat el valor que tenen alguns instruments musicals, sempre és recomanable contractar algun tipus d'assegurança complementària per al trajecte o elevar el límit màxim de compensació a través d'una declaració d'especial interès amb la pròpia companyia aèria.

Ajut SGAE a l'habitatge

...

La Societat General d'Autors i Editors (SGAE) compta amb una Àrea Social i Assistencial la qual té com a objectius contribuir al benestar dels associats de l'entitat i generar espais de desenvolupament solidari, creatiu i cultural, en relació directa amb la ciutadania i amb altres entitats públiques o privades. La relació d'ajut als socis es basa en els principis de confidencialitat, confiança mútua i sinceritat entre les parts.

Entre els serveis que ofereix aquesta Àrea hi ha la informació i orientació en situacions de necessitat; la intervenció social en casos crònics i/o més greus; l'orientació, valoració i, si escau, derivació a l'Administració o a l'entitat més adient per a la millora de les condicions de vida dels socis de la SGAE; l'acompanyament, orientació i seguiment en els processos d'integració social, i la coordinació amb altres entitats o administracions per a la resolució dels casos.

Així doncs, des de l'experiència del treball realitzat des de l'Àrea Social i Assistencial, se sap que molts autors tenen dificultats per tenir accés i/o mantenir una llar. Per aquest motiu, l'Àrea ha posat

en marxa el programa «**Ajut SGAE a l'habitatge**» la finalitat del qual és oferir un suport als autors i autores i a les seves famílies, per afrontar el pagament d'una fiança o d'un deute contret a causa d'una manca puntual d'ingressos.

Per la pròpia idiosincràsia del desenvolupament de la professió autoral, la irregularitat en els ingressos econòmics, la inestabilitat laboral i la manca d'un contracte de treball o d'una nòmina estable provoca, de facto, una situació de dèficit en l'àmbit de l'habitatge.

«Ajut SGAE a l'habitatge» ofereix fins a 3.000€, en els casos de fiança, o bé un pagament de fins a tres mensualitats, en els casos d'impagament de les quotes de lloguer o hipoteca. Els beneficiaris, els autors que s'hi poden acollir, són els autors musicals, audiovisuals o d'arts escèniques que compleixin els requisits que s'estableixen a les normes, les quals es poden consultar als webs www.sgae.cat i www.sgae.es.

Si vols més informació sobre «Ajut SGAE a l'habitatge», contacta'ns per correu electrònic a cgirbau@fundacionsgae.org o bé per telèfon, 93 268 90 00 (extensió 2248).

Novetats discogràfiques ● ● ●

> **Polinèsies** – Xarim Aresté

És el tercer disc en solitari del guitarrista de Flix. Després d'una llarga trajectòria amb Very Pomelo i també acompanyant artistes com Maika Makovski, Sopa de Cabra, Josele Santiago, Pascal Comelade o Sanjosex, ha decidit dedicar-se al seu projecte personal. Amb l'anterior disc, *La rosada*, ja li van ploure els premis: l'Altaveu, el Cerverí i l'Enderrock de la crítica al millor disc de pop-rock de l'any. Ara apuja l'aposta amb *Polinèsies*, un viatge per un univers alhora íntim i col·lectiu on cada cançó és una illa formada per mil illes diferents.

> **"L'home de la guitarra", tribut a Josep Bastons** – Arnau Tordera, Cris Juanico,

Clara, Frans Cuspinera, Gemma Humet, Georgina Espolet, Ginesa Ortega, Indira Ferrer, Los Guardians del Pont, Lydia Torrejón, Meia, Port bo, Sabor de Gracia, Sara Pi, Sherpah i Txell Sust. Editat per Picap i produït per l'Antoni Mas, aquest disc recull, per ordre cronològic, els setze temes més emblemàtics que ha escrit el mestre Josep Bastons en el decurs de la seva trajectòria com a compositor. Cadascun d'aquests temes és cantat per un intèrpret diferent, que n'ofereix la seva particular versió. Un toc personal que fa que cada cançó sigui una sorpresa, ja que la majoria dels intèrprets provenen d'altres gèneres musicals ben diferents, fins al punt que alguns han descobert l'havanera a partir d'aquest treball.

> **White Pepper** – Laura Simó i Nito Figueras

White Pepper és un homenatge personal, eclèctic i respectuós a dues de les joies musicals més importants dels Beatles, *Sgt. Pepper's...* (Parlophone, 1967) i *White Album* (Parlophone, 1968). Coincidint amb el 50è aniversari del primer, el pianista Nito Figueras – beatlemaníac i gran admirador de la cantant Laura Simó – proposa una lectura en clau de jazz d'algunes d'aquestes cançons, adaptades a la manera d'interpretar, plena de matisos i musicalitat, de Simó. El treball compta amb músics de la talla de David Simó (bateria), Jordi Franco (baix) i Guim Garcia-Balash (saxo i flauta).

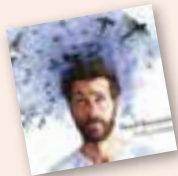
> **Unknown past** – Xavi Torres Trio

Es tracta del nou treball discogràfic d'aquest pianista tarragoní, un dels músics amb més projecció del panorama jazzístic nacional. El trio, fundat el 2010, el completen Vic Moliner al contrabaix i Joan Terol a la bateria. Moliner és un dels músics més actius de Barcelona, com a baixista, productor o compositor, i Terol, un dels bateristes més sol·licitats als Països Baixos i Catalunya on ha tocat amb figures com Lee Konitz, Maria Schneider o Benny Golson. El disc ha estat editat pel segell alemany Berthold Records, i el títol fa referència al passat del músic, que va haver de triar entre el tennis o la música.

> **Sota el roure** – Sotracs

És el primer àlbum d'aquest grup de pop-rock format per músics de Llagostera i Sant Feliu de Guíxols. Editat per RGB i produït per Marc Martín, ha estat finançat en part amb una campanya de micromecenatge a Verkami. *Sota el roure* és un disc que vol reivindicar aquells llocs on apartar-se del món, on desconnectar per tornar a connectar. Sotracs està format per Artur Comas (guitarra i veu), Helena Tamayo (veu i flauta travessera) i Gerard Cortés (guitarra i veu). Al disc també hi participen Àlex Gaspa (bateria) – en directe Júlia Martín - i Xavi Serrat (baix).

> **Ocells perduts** – David Mauricio

És el primer disc d'aquest compositor i cantant gironí, professor de cant i de llenguatge musical a l'Escola de Música Moderna de Girona. Editat per Microscopi i produït per Vic Moliner, al disc intervenen Apel·les Carod (violí, mandolina i veus), Vic Moliner (baix elèctric), Santi Careta (guitarra elèctrica i banjo) i Miquel Biarnés (bateria). *Ocells perduts* són dotze cançons de pop en català, on trobem influències del folk, el rock i el jazz. Un passeig optimista que es construeix només amb imatges, sense històries concretes, ple d'emocions i sentiment.

> **Ho superes i et fots** – Sergi Estella

Debut discogràfic del guitarrista de la banda Empty Cage, enregistrat als estudis Buchonera de Caldes de Montbui. El músic de Rubí ha compost una desena de temes d'arrel blues-rock, gravats amb instruments construïts per ell mateix (caixa de cigars, escombra, raqueta, paella, cadenes...). Alguns títols de les seves cançons són: "Les magdalenes s'endureixen, les galetes s'estoven", "Fins i tot per suïcidar-me la RENFE arriba tard", "Deixem-nos d'hòsties" o "Amb el cap entre les seves cames", entre d'altres.

> **Fonoteca de Cobla. Miquel Serra Bonal** – Cobla Ciutat de Girona

Es tracta del cinquè volum de la col·lecció "Fonoteca de Cobla", dedicat al compositor Miquel Serra Bonal (Peralada, 1867-1923) que va ser el fundador i la figura més important de La Principal de Peralada. A la formació va ocupar el càrrec de director-president i contra baixista fins poc abans de la seva mort. Fonoteca de Cobla vol deixar constància d'un treball rigorós de recerca i investigació al voltant d'una sèrie de compositors, no notoris però molt notables, que ens han deixat un llegat massa vegades oblidat i, fins i tot, desconegut.

> **Cobla Sant Jordi – Obligats "Sardanes Obligades"**

Amb 30 anys d'història i una vuitantena d'enregistraments a l'esquena, la Cobla Sant Jordi no havia dedicat fins ara cap enregistrament en exclusiva a una part important del seu repertori: el de les sardanes obligades. Es tracta d'aquestes sardanes, molt exigents, en què un o diversos instruments fan de solistes destacadíssims i que són molt estimades pel públic sardanista, ja que permeten apreciar les facultats dels músics de les cobles quan despleguen a ple rendiment les seves capacitats tècniques i expressives. Ara hi ha posat remei amb aquest treball conduït per Marcel Sabaté i enregistrat als estudis 44.1 d'Aiguaviva.

> **Twins** – Toti Soler

Nou treball discogràfic del guitarrista Toti Soler, dedicat als seus nets Marc i Pol, que també apareixen al tema que dona nom al disc. Un treball impregnat de la guitarra mediterrània de Soler, que es tanca amb una revisitació del "Perquè vull" d'Ovidi Montllor amb la veu de Gemma Humet. El disc inclou també la col·laboració a les veus d'Anna Ferrer i Encarna Salgado, la flauta de Quim Ollé, el recitat de Joan Massotkleiner i el piano de Maurici Villavecchia.

El ball de nit

Qüestió de sensibilitat

Que al món hi ha gent de tota mena és un fet d'una obvietat tan absoluta que no pot sorprendre ningú. Però de vegades les diferències de criteri arriben a ser de tal magnitud que, observant-les, el factor sorpresa adquireix certa lògica.

A mi m'agrada molt parlar de Caldes, que és el poble on vaig néixer i actualment resideixo, i, sempre que es presenta l'ocasió (de vegades fins i tot quan no es presenta), em dedico a bombardejar els meus pobres interlocutors explicant les excel·lències del poble amb una vehemència digna del guia turístic més apassionat.

I aleshores és quan m'adono de les diferències que esmentava abans: L'ampli espectre va des del que reacciona amb la indiferència més absoluta quan li parles d'un balneari de principis de l'Era Cristiana, fins al que et demana si coneixes al detall l'anàlítica de les aigües en qüestió. El mateix passa en les passejades col·lectives que s'organitzen pels afores del poble: Hi ha qui sap apreciar un suro venerable, amfritrió de quatre o cinc generacions d'estadants del mas on pertany, i qui, en canvi, hi veu simplement un arbre. Hi ha qui observa un paisatge equilibrat, d'un cromatisme sublim, on d'altres només veuen simples oscil·lacions del terreny, més o menys tocades pel sol o per l'ombra. I així successivament...

Això vol dir que hi ha gent amb una sensibilitat a flor de pell, disposada a treure suc de qualsevol petit detall, i d'altra, amb una sensibilitat sota mínims, a la qual es fa gairebé impossible despertar cap mena d'interès per res. Aquests darrers em remetem a la meva època de músic d'orquestra, quan algun organitzador desapersejau ens deia: "Comenceu a fer un xic de fressa, així la gent anirà entrant a l'envelat".

També dispo d'un altre baròmetre per calibrar el grau de sensibilitat de la gent, però aquest només em serveix pels que em visiten ocasionalment a casa, mentre estic estudiant el piano: Hi ha qui arriba i espera el final de la interpretació, o qualsevol interrupció, per tocar el timbre. Síntoma d'alta sensibilitat. N'hi ha d'altres que truquen directament, passant olímpicament del que estan

escoltant. Sensibilitat escassa. Finalment hi ha els que piquen ostentósament el vidre de la finestra o el porticó, prenent ofegat el so del piano per cridar l'atenció i ser atesos ràpidament. Manca total de sensibilitat i educació escassa. Un pòtol, vaja, per descriure'l en una paraula.

Contràriament, em vaig trobar el cas d'una senyora que va arribar a casa un dia que jo estava estudiant una de les Fugues de Bach de *Das wohltemperierte Klavier* (El clavecí ben temprat) de Johann Sebastian Bach i, després de saludar-me, em va dir: "No et pots imaginar la impressió que fa apropar-te a aquestes cases antigues de Caldes escoltant música de Bach".

D'aleshores ençà, sempre que espero alguna visita interessant, procuro que m'enxampi estudiant un preludi o una fuga de Bach. Si es tracta de gent amb prou sensibilitat, s'esperen a tocar el timbre al final de l'obra o quan m'encallo –la qual cosa, d'altra banda, em passa força sovint–. Contràriament, si m'interrompen sense miraments, tanco resignat *Das wohltemperierte Klavier* i mirant al sostre, com si em dirigís al gran mestre, li dic: "Ja ho veus noi, salvant les enormes distàncies, tant tu com jo som uns incompresos".

Antoni Mas

